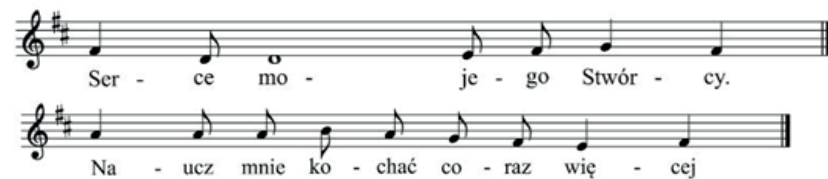

V. Adoracja wynagradzająca dla dzieci

Prośmy dziś Jezusa, by pozwalał nam zawsze doświadczać Jego kochającego Serca.

Serce mojego Stwórcy – *naucz mnie kochać coraz więcej*

Serce Bożego Syna

Serce dające Ducha Świętego

Serce będące pod sercem Maryi

Serce Dzieciątka Jezus

Serce posłuszne Rodzicom

Serce naszego Brata

Serce wiernego Przyjaciela

Serce najlepszego Przewodnika

Serce cierpliwego Nauczyciela

Serce Dobrego Pasterza

Serce cierpiące i zranione na krzyżu

Serce Zmartwychwstałego Pana

Serce bijące w Eucharystii

Serce przebaczące w spowiedzi świętej

Serce pełne miłości dla nas

Serce pragnące naszej świętości

Serce zawsze przy nas obecne

Serce pocieszające serca smutne

Serce pragnące naszego szczęścia

Pieśń na zakończenie:

Sercem kocham Jezusa, sercem kocham Jezusa.

Zawsze będę Go kochał. On pierwszy ukochał mnie

ZESZYT DUSZPASTERSKI – I PIĄTEK MIESIĄCA

Rok 3. Zeszyt 6 (29) (7 czerwca 2024 r.)

Schemat materiałów na każdy I piątek

- **Adoracja na I niedzielę miesiąca**
- *Msza św. z udziałem dorosłych (wstęp do Mszy św., Ewangelia, kazanie, modlitwa wiernych, wstęp do adoracji wynagradzającej)*
- *Msza św. z udziałem dzieci (wstęp do Mszy św., kazanie, nabożeństwo wynagradzające)*

I NIEDZIELA CZERWCA 2024

(2 czerwca 2024 r.)

I. Adoracja na I niedzielę miesiąca

Od kilku dni w kalendarzu mamy miesiąc czerwiec. Jest to czas w szczególny sposób poświęcony czci Najświętszego Serca Pana Jezusa. Zgromadzeni teraz u Jego stóp, uwielbijmy to Jego kochające nas bezgranicznie Serce, tak bardzo wrażliwe na potrzeby człowieka

Będziemy powtarzać: uwielbiamy Cię!

- *Serce Jezusa, w Tobie Ojciec objawił swoją miłość do nas,*
- *Serce Jezusa, obecne w Eucharystii,*
- *Serce Jezusa, Ty uczysz nas wychwalać Ojca za wielkie dzieła Jego dobroci.*
- *Serce Jezusa, Ty uczysz nas czynić dobro wobec drugiego człowieka, zauważać go, otwierając się na niego,*
- *Serce Jezusa, w Tobie jest cała nasza nadzieja.*

Panie, widzimy dzisiaj Ciebie w dwóch sytuacjach: pozwalasz uczniom, by w szabat łuskali kłosa, czego zabraniało żydowskie Prawo, a druga sytuacja to ta, gdy sam uzdrawiasz w szabat człowieka z „uschlą ręką”. Faryzeusze mieli Ci to za złe. Wtedy nazwałś siebie „Panem szabatu”. Co to oznacza? Słowa te świadczą, że masz świadomość swojej Boskiej władzy. Faryzeusze przestrzegali Prawa z bezduszną skrupulatnością. Jednak ta ich gorliwość nie była zdrowa. Prawo było dla nich tak ważne, że człowiek musiał zejść na dalszy plan. Tymczasem przecież prawo zostało ustanowione po to, by służyło ludzkiemu życiu, bezpieczeństwu, szczęściu, by służyło spotkaniu z Bogiem.

Zapytam własnego serca:

- *czy nie powtarzam błędów faryzeuszów uznających się za sprawiedliwych?*

– Tak, z przebitego – otwartego Boku płyną krew i woda, ale płyną też inne konsekwencje. Płyną dla nas, dla ludzi. Stąd nasza wdzięczność za Otwarty Bok, stąd korzystanie z tych darów, stąd naśladowanie Jezusa, aby być dla innych, aby być otwartym. A człowiek otwarty daje dobro, dzieli się miłością, jak Jezus. Za kogo więc możemy wynagradzać przez ten czas?

- *Za tych, którzy zamknęli się na Jezusa, którzy się od Niego odwrócili.*
- *Za tych, którzy zamknęli się na innych ludzi, obrazili się i ranią ich.*
- *Za tych, którzy nie dają dobra, miłości, ale czynią zło.*

– To jest bardzo dobry pomysł. Tak nam dzisiaj podpowiada Słowo Boże.

Wynagradzajmy Jezusowi za obojętność i odrzucenie. I módlmy się za siebie nawzajem. Módlmy się, aby nasze serca były ciągle otwarte na Boga. Módlmy się o to, abyśmy się nigdy nie zamknęli na Niego i na ludzi.

Módlmy się także za tych, którzy są zamknięci na Boga i na ludzi – aby Bóg, który z trudnych doświadczeń potrafi wyprowadzić dobro dla człowieka – pomógł im się otworzyć, dostrzec innych, dostrzec piękno świata i wspaniałość Boga, który tylko czeka, abyśmy otwartym sercem przyjmowali Jego samego i Jego dary. Amen.

– Tak, Bok Jezusa zostaje otwarty i zraniony. Chciałbym, abyśmy zatrzymali się właśnie na Boku Jezusa, na Boku, który jest otwarty. Zauważmy, że z otwarcia lub zamknięcia czegoś płyną różne konsekwencje. Zamkniętych może być wiele rzeczy – zamek, torebka, plecak, prezent, chusteczki. Rzecz zamknięta, której nie można lub nie da się otworzyć – istnieje sama dla siebie. Nie przynosi pożytku innym. Nie przydaje się.

Czy wejdziemy do domu, jeśli jest zamknięty, a nie mamy klucza?

– *Nie.*

– Czy skorzystamy z rzeczy, które są w plecaku czy torebce, jeśli ich nie otworzymy?

– *Nie.*

– Nie skorzystamy. Potrzebne jest otwarcie.

Niestety zamknięty może być też człowiek. Przez co człowiek się zamyka się na innych?

– *Człowiek zamyka się na innych gdy jest oszukany, zostawiony, odrzucony, wykluczony z grupy czy z zabawy, gdy się na niego krzyczy czy gdy się mu różne rzeczy wypomina.*

– Macie rację. Wtedy człowiekowi jest trudno i wydaje mu się, że istnieje sam dla siebie, że nikt go nie chce. Zauważmy, że odwrotnością zamknięcia jest otwarcie.

Otwarcie jest pozytywne, jest zachęcające, przyciągające. Otwarcie pozwala na poznanie kogoś.

Gdy otwieramy jakąś rzecz, możemy z niej skorzystać, możemy się podzielić.

Popatrzcie jaki Pan Bóg jest wspaniały, jak wykorzystuje różne sytuacje, aby nam czynić dobro. Jak nawet ze zła, może wyprowadzić dobro. Co zrobił żołnierz we fragmencie Ewangelii, który odczytałem?

– *Przebił Jezusowi Bok.*

– I co wtedy stało?

– *Wyłynęła krew i woda.*

- *czy w trosce o zachowanie zasad, nie tracę z oczu człowieka?*
- *ile jest miłości w upomnieniach, uwagach, które kierują pod adresem innych osób?*
- *czy potrafię odkrywać faryzeusza, który jest we mnie,*

Śpiew: „Gdzie miłość wzajemna i dobroć...”

Wrażliwość Twojego Serca jest tak duża, że wchodząc do synagogi nie potrafisz przejść obojętnie obok człowieka z problemem zdrowotnym. Zaraz „stawiasz go na środku”! Ależ Panie, co robisz!? Przecież dzisiaj jest szabat. Tak, zgadza się. Ale to „szabat został ustanowiony dla człowieka, a nie człowiek dla szabatu”. Najważniejsza jest MIŁOŚĆ!

Będziemy powtarzać: dziękujemy Ci Serce Jezusa!

- *za Niedzielę, która powinna być dniem uwielbienia Boga i braterskiego spotkania,*
- *za to, że chcesz świętować razem z nami,*
- *za to, że uzdrawiając człowieka w szabat, pokazałeś nam, że sensem świętowania jest Miłość,*
- *za to, że człowiek będący w potrzebie, zwłaszcza chory – czy fizycznie, czy duchowo, znajduje swoje miejsce w Twoim Sercu,*
- *za to, że uczysz nas, iż przedmiotem naszej wrażliwości i zainteresowania, ma być cierpiący człowiek, a nie litera Prawa.*

Śpiew: „Oto jest dzień, który dał nam Pan”

Świętem dla Izraelitów był „szabat”, czyli sobota. Natomiast my, chrześcijanie wdzięczni za Twoje dzieło wyzwolenia człowieka, świętujemy niedzielę, dzień zmartwychwstania, który dla nas staje się znakiem wiecznego świętowania, nieprzerwanego szabatu w domu Ojca. Aby to mogło stać się naszym udziałem, chcemy od Ciebie uczyć się patrzenia na innych z miłością i mądrym wymaganiem. Panie, naucz nas patrzeć na bliźnich Twoimi oczami i kochać ich Twoim Sercem. Amen.

Pieśń przed błogosławieństwem

I PIĄTEK CZERWCA 2024

(7 czerwca 2024 r.)

II. Msza święta z udziałem dorosłych

1. Wstęp do Mszy św.

Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa skupia w sobie całego Boga, Boga, który jest miłością. To jedyne, co otwiera człowieka na wieczność – właśnie nieśmiertelna miłość Boga. Zanurzymy się dziś w tej miłości, która wyraża się w eucharystycznych postaciach. Wynagradzajmy Sercu Pana Jezusa za wszelkie istniejące na świecie zło, które bierze początek w sercu człowieka.

2. Ewangelia

(J 19, 31-37)

„Ponieważ był to dzień Przygotowania, aby zatem ciała nie pozostawały na krzyżu w szabat – ów bowiem dzień szabatu był wielkim świętem – Żydzi prosili Piłata, żeby ukrzyżowanym połamano golenie i usunięto ich ciała. Przyszli więc żołnierze i połamali golenie tak pierwszemu, jak i drugiemu, którzy z Jezusem byli ukrzyżowani. Lecz gdy podeszli do Jezusa i zobaczyli, że już umarł, nie łamali Mu goleni, tylko jeden z żołnierzy włócznią przebił Mu bok, a natychmiast wypłynęła krew i woda. Zaświadczył to ten, który widział, a świadectwo jego jest prawdziwe. On wie, że mówi prawdę, abyście i wy wierzyli. Stało się to bowiem, aby się wypełniło Pismo: «Kość jego nie będzie złamana». I znowu w innym miejscu mówi Pismo: «Będą patrzeć na Tego, którego przebili»”.

IV. Msza Święta z udziałem dzieci

1. Wstęp do Mszy św.

Dziś uroczystość, w której wpatrujemy się w Serce Pana Jezusa. Dziękujemy Mu za to, że nas kocha i Jego miłość do nas nigdy się nie skończy.

2. Kazanie

- Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!
- *Na wieki wieków. Amen*
- Witam Was Dzieci bardzo serdecznie w pierwszy piątek czerwca, miesiąca poświęconego Sercu Jezusa. Nasze spotkanie przypadło w wyjątkowym dniu. Jaką uroczystość dzisiaj przeżywamy?
- *Dzisiaj mamy Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa.*
- Tak, jest to dla nas wszystkich wielka uroczystość i jeszcze większa możliwość okazywania miłości Panu Jezusowi.
- W XVII wieku Pan Jezus objawił się czyli pokazał św. Małgorzacie i prosił o ustanowienie tej uroczystości, dlatego tym bardziej cieszymy się, że właśnie w ten dzień możemy się spotkać. Możemy przyjąć Komunię, wynagradzać Jezusowi i mówić Mu, że Go kochamy.
- Tak jak każdego miesiąca, tak i dziś spróbujemy porozmawiać o Ewangelii i czegoś się z niej nauczyć.
- Czy zapamiętaliście o czym była dzisiejsza Ewangelia?
- *Ewangelia opowiada o Jezusie, który jest na krzyżu.*
- Tak, zostaliśmy zaproszeni do wejścia w ten moment, w tę scenę, gdy Jezus jest na krzyżu. Co robi jeden z żołnierzy?
- *Jeden z żołnierzy przebija Bok Pana Jezusa.*
- Co się wtedy dzieje?
- *Z Boku Chrystusa wypływa krew i woda.*

Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu. Jak była na początku, teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen.

III. Adoracja wynagradzająca dla dorosłych

W czasie tej adoracji oczyma wyobraźni, oczyma wiary stańmy jeszcze raz tam na Golgocie, aby uświadomić sobie, że ten Otwarty Bok Jezusowy nigdy się nie zamknie, gdyż rana ta zadana została już po Jezusowej śmierci. Znaczy to, że zawsze z tej rany będzie dla nas wszystkich wypływała łaska, dar, pomoc na naszą pielgrzymkę po tej ziemi.

Adorując dziś Serce Jezusa, znak niezgłębionej Miłości Boga do człowieka, dziękujemy za Miłość posuniętą do końca, aż do śmierci, aż do przebicia Boku włócznią żołnierza. Dziękujemy i prosimy, aby łaska sakramentów spływała nieustannie do naszych serc. Niech będzie ta łaska naszą siłą na drodze naśladowania Ciebie Panie Jezu, na drodze czynienia dobra, które chcemy codziennie pomnażać.

Prosimy, niech z Twego Otwartego Boku wypływa dla nas dar wiary w Twą Miłość, dar niezgłębionej nadziei, że Twoja Miłość zawsze będzie nas wzmacniać. Niech wypływa wreszcie światło Twej Miłości, które prowadzić nas będzie przez ciemną dolinę naszej codzienności.

Przyjmij Panie Jezu nasz dar wynagrodzenia za tych, którzy nie dostrzegają Rany Twego Najświętszego Serca, którzy dziś ranią Twą Miłość włócznią grzechów swoich.

W tę Uroczystość okaż nam Swoje Miłosierdzie i daj nam łaskę zbawienia. Amen

Litania do Serca Pana Jezusa

Akt poświęcenia rodzaju ludzkiego Najświętszemu Sercu Jezusowemu

3. Kazanie

A. Widzieć

Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa, którą obchodzimy w pierwszy piątek miesiąca i która przypada na przeżywany w Kościele jubileusz 350. rocznicy objawienia Serca Jezusowego świętej Małgorzacie Marii Alacoque, jest dobrą okazją do pogłębienia refleksji, a także sposobu przeżywania nabożeństwa do Bożego Serca. Nabożeństwo to ma długą historię, jednak na jego zasadniczy rozwój wpływ miały objawienia w Paray-le-Monial. Żyjącej w drugiej połowie XVII w. francuskiej siostrze zakonnej, Małgorzacie Marii Alacoque, przez ponad półtora roku Jezus ukazywał swoje Najświętsze Serce. Na podstawie objawień, św. Małgorzata narysowała obraz Serca Jezusowego oplecionego koroną cierniową i zwieńczonego krzyżem otoczonym płomieniami. W ranie w Sercu widnieje napis: *caritas*, co oznacza miłość. Serce Boże zostało zranione włócznią w piątek, kiedy Pan Jezus umierał na krzyżu dla naszego zbawienia. Uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa jest po to, abyśmy przypomnieli sobie jak Bóg wciąż nas kocha, mimo naszych grzechów. Żydzi prosili Piłata, aby ukrzyżowanym połamać nogi i w ten sposób przyspieszono ich śmierć, ponieważ zbliżało się najważniejsze święto – Pascha. Musieli zatem pochować zmarłych przed zachodem słońca. Wiszący na krzyżu, lecz jeszcze żywy Jezus im w tym przeszkadzał. Zobaczmy ten paradoks. Zabili Boga i poszli czcić Boga obchodząc Paschę... A ranę zadano mu nawet po śmierci, kiedy przebito Jego bok.

B. Ocenić

Z uwagi na zbliżające się święto, Rzymianie mieli połamać nogi wszystkim skazańcom. Ostatecznie nie uczynili tego Jezusowi, ponieważ w tym momencie nasz Zbawiciel nie dawał już żadnych oznak życia. Aby mieć co do tego pewność, żołnierz włócznią przebił Jezusowi bok.

Św. Jan ewangelista widzi w tym pewne głębsze przesłanie. Po pierwsze zauważa tutaj wyraźne nawiązanie do przepisów dotyczących przygotowania baranka paschalnego: „Kość Jego nie będzie złamana” (J 19,36). Barankowi paschalnemu nie wolno było złamać żadnej kości. To wyraźnie wskazanie, że to Jezus jest prawdziwym barankiem paschalnym, który składa siebie w ofierze Ojcu na przebłaganie za nasze grzechy. Po drugie św. Jan ukazuje nam Jezusa jako człowieka sprawiedliwego. W Psalmie 34 czytamy: „Pan (...) strzeże (...) wszystkich jego kości, ani jedna z nich nie ulegnie złamaniu”. Żołnierz przebija zatem Jezusowy bok i Serce, z którego wytryska krew i woda. Prorocy mówili o Bogu otwierającym źródło, z którego wypłynie woda na oczyszczenie i przebaczenie grzechów. W Księdze Zachariasza czytamy: „W owym dniu wytrysnie źródło (...) na obmycie grzechu i zmyzy” (Za 13,1). Dla rzymskiego żołnierza Jezus był zwykłym skazańcem, którego należało stracić. Dla Żydów był On przeszkodą w świętowaniu szabat i Paschy. Z kolei dla św. Jana i zarazem dla wszystkich wierzących, Jezus jest Słowem, przez które wszystko się stało; jest Jednorodzonym Synem, którego dał nam Bóg, ponieważ tak bardzo umiłował świat.

C. Działać

Dlaczego Serce Jezusa zostało zranione po śmierci? Być może dlatego, że po śmierci rana nie może już się zagoić. Bóg chciał nam pokazać, że to zranione Serce już nigdy się nie zablizni i pozostanie dla nas zawsze otwarte. Papież Franciszek wygłosił niegdyś słowa, które w dzisiejszym dniu zasługują na szczególną uwagę. Mówił, że w Sercu Jezusa „jaśniej miłość Ojca; tam wiem, że jestem mile widziany i rozumiany (...); tam, pomimo wszystkich grzechów i ograniczeń, mam pewność, że jestem wybrany i kochany”. Kontemplacja Bożego Serca doprowadza nas do prawdy o Bożej miłości, która jest nieograniczona, która jest niczym ocean: widzimy gdzie się zaczyna, ale nie jesteśmy w stanie zobaczyć gdzie się kończy. Kontemplacja Bożego Serca powinna także doprowadzić nas do postawienia sobie fundamentalnego pytania: do-

kąd zmierza moje serce? Co jest skarbem, którego poszukuję? Bo jak mówi Jezus: „Gdzie jest twój skarb, tam będzie i serce twoje” (Mt 6,21). Czy Jezus jest dla mnie największym skarbem w życiu? Pan Bóg nie potrzebuje naszej miłości, ale domaga się jej, ponieważ wie, że to my potrzebujemy kochać Boga. Bez Niego zagubimy się w życiu i nie osiągniemy prawdziwego szczęścia, dla którego zostaliśmy stworzeni. To dlatego św. Augustyn nie wahał się porównać przebitego boku Chrystusa do Arki Noego. Zwrócił uwagę, że Bóg polecił Noemu zrobić wejście z boku Arki, a wszystkie istoty żyjące, które przez to wejście weszły, zostały ocalone przed zagładą potopu. Bok Chrystusa i Jego przebite Serce, jest dla nas schronieniem. W Nim jest nasze ocalenie. Kochajmy więc i wynagradzajmy za grzech, za brak miłości.

4. Modlitwa wiernych

Bogu, wzywając wstawiennictwa św. Małgorzaty Marii, przedstawmy nasze prośby.

- Módlmy się za Kościół powszechny, by w centrum swojej działalności stawił misterium sakramentów. *Ciebie prosimy...*
- Módlmy się za sprawujących władzę na wszystkich szczeblach, by respektowali Prawo Boże. *Ciebie prosimy...*
- Módlmy się o pokój na świecie, by mogło rozszerzać się Królestwo Serca Jezusowego. *Ciebie prosimy...*
- Módlmy się za wszystkie zgromadzenia zakonne oraz ruchy i stowarzyszenia poświęcone Najświętszemu Sercu Pana Jezusa, by dochowały wierności duchowemu dziedzictwu. *Ciebie prosimy...*
- Módlmy się za zmarłych, by mogli w pełni doświadczyć Bożej miłości. *Ciebie prosimy...*
- Módlmy się za nas samych, by nas przemieniała eucharystyczna obecność Chrystusa. *Ciebie prosimy...*